

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 126.

Trettende Session.

34te Mode.

Lørdagen den 16de November Kl. 2.

(Fortsat.)

H. Sage (forts.): Jeg kan ikke troe, at det skulde være rigtigt at fortsætte hele dette Stutterivæsen; jeg tvivler slet ikke paa, at Hesteavlens her i Danmark i det Hele taget i og for sig kan svare Regning, og naar den kan det, saa troer jeg, at man gjør bedst i at overlade til private Folk eller til private Foreninger omkring i Landet at anskaffe sig, om det skal være, endogsaa kostbare Hingste, som passe for enhver Deel af Landet for sig; man maa ikke glemme, at saavel climatiske Forhold som Jordbunden og andre Omstændigheder gjøre det rigtigt at have en Slags Heste i den ene Deel af Landet og en anden Slags i andre Dele af Landet, og dersom det betaler sig, saa overlade man det ganske roligt til de Private at gjøre, hvad de ansee for deres egen Fordeel, og dersom der endelig skal anvendes Noget af Statens Penge dertil, saa troer jeg, at en ganske lille Sum, anvendt paa en ganske anden Maade, langt bedre vilde fremme det Siemed, man har, end naar man fastholder et Stutteri af 1,400,000 Rd. Værdi. — Jeg anbefaler saaledes de Herrer, at de vilde tage under alvorlig Overveelse, om det ikke kunde være rigtigt nu at stræbe efter at nægte disse Bevillinger dertil — man glemme ikke, at det af en kyndig Mand er forudsat, at man maa være forberedt paa at gaae til meget store Udgifter til Nybygninger, og man glemme heller ikke, at vi, ved at nægte Pengene her, ville faae samtlige

de Heste, som nu findes i det Kongelige Stutteri, til Salg, og derved indvinde en Sum, som slet ikke har været tagen med i Beregning; — jeg har ikke villet gjøre det, deels fordi jeg ikke kan tagere Heste, og deels fordi jeg, dersom jeg skulde tagere dem, vilde komme til at nævne en saa lav Sum, at den maaskee strax vilde møde Modsigelse. Jeg haaber, at disse Forslag ville have mere Held med sig end dem, jeg igaar stillede til Forhandling.

Neergaard: Det ærede Medlem, som sidst satte sig, har stillet et Endringsforslag, som gaaer ud paa, ved et Pennestrog at tilintetgjøre hele Stutterivæsenet her i Landet; det er en saa radical Cuur, som nogen kan være, men jeg har det Haab, at Folkethinget eller Rigsdagen i det Hele meget vil betænke sig paa at gjøre dette Skridt. Den ærede Rigsdagsmand støttede navnlig sin Paastand paa, at Stutterivæsenet var af den Bestaaffenhed, at der var saa mange forskellige Meninger om, paa hvilken Maade det helst kunde skaffe Landet Nytte, og paa et Skrift, som i disse Dage er udkommet fra en Mand, som han betegnede som en uafhængig og kundskabsrig Mand — jeg har ikke den Ære at kjende denne Mand, men jeg betvivler aldeles ikke, at hvad den ærede Rigsdagsmand har sagt om ham er rigtigt, men jeg troer ikke, at han her i Landet er anerkjendt som nogen særdeles praktisk eller dygtig Hestekjender eller en Mand, som har noget nøie Kjendskab til Hesteopdrætning. Det vilde heller ikke være heldigt, om man her i Thiget skulde ville gaae ind paa at støtte sig til saa løse Data som de, der ere udtalte i